

(המשך מעמוד 11)

פוט את האדמות האלה? האם עליידי קיבוצי הסביבה?
השר גבתי: באמצעות מינהל מקרקעי ישראל.

זאת היתה, כמוכן, התחמקות. נראה שיש כאן מה להסתיר. בכנסת אי אפשר לשאול, במיקרה כזה, שאלה נוספת שניה. לכן הגשנו השבוע שאלתה חדשה:
 באמצעות מי מעבד מינהל מקרקעי ישראל את האדמה הנוגת?
 האם גם באמצעות הישובים בסביבה, היינו: קיבוצים, מושבים וכו' או חברי קיבוצים, מושבים וכו'?

אם התשובה לשאלה הקודמת היא חיובית — באמצעות איזה ישובים, או חברי ישובים, מעובדת האדמה הנ"ל, ובאילו תנאים?

ירושלים: שלג דאשתקד

ש יטה אחרת של התחמקות גילה סגן-שר הפנים, ישראל בן-מאיר, בקשר עם השלגים. השלג הגדול בירושלים הפך, באמת, לשלג דאשתקד. כוכר, הגשתי מייד הצעה דחופה לסדר-היום, כדי לדון על ניתוק ירושלים והתמוטטות השרותים בה. הנשיאות שללה את הדחיפות — ובכך נמנע ממני לעלות את העניין. בינתיים הגיש גבראל כהן, ח"כ מע"י, הצעה רגילה לסדר-היום בעניין. למע"י יש הזכות להגיש הצעות רבות — ולכן היא היתה צריכה לעלות בשבוע שעבר. אבל באופן מיסחורי נעלמה ההצעה ביום שנקבע לה. נראה שסגן-השר לא היה מעוניין בדיון והיא הועברה להעדה. אבל סיעתנו הגישה שורה ארוכה של שאלות באותו עניין — ועליהן מוכרח היה סגן השר לענות. מה עשה? חברת-סיעתנו, טובה סנהוראי, הגישה אף היא שאלתה אחת. סגן השר ענה לשאלתה זו בהרצאה ארוכה. כשהגיע התור לענות לשאלות של סיעתנו, השיב על כל אחת מהן בנוסח: „ראה התשובה לשאלת חברת-הכנסת סנהוראי“.

אולם בכך לא השתיק אותנו. היתה לנו הזכות לשאול שאלה נוספת אחת על כל שאלתה: **אורי אבנרי:** לאור הדברים שאמרת, כבוד סגן-השר, איך אפשר להסביר שביום השני של השלג, שהיה היום השלישי בשבוע, כשאני כבר עברתי במכוניתי בכל רחובותיה של ירושלים, עדיין לא פעלה התחבורה הציבורית?

סגן-השר בן-מאיר: בדברי אמרתי שאין לערר סמכות לגבי תחבורה ציבורית, והיא קבעה את דרכי פעולתה בשיטת-פעולה. מדוע התחבורה הציבורית לא פעלה — על כך יש לשאול את התחבורה הציבורית.

אורי אבנרי: כבוד סגן-השר, איך אתה, מסביר שמפי דוברי העיריה, ודוברים אחרים, נמסרו במשך כל ימי הפורענות בקול-ישראל הודעות כוזבות על מצב-העניינים בירושלים? **סגן-השר בן-מאיר:** אינני יכול להסביר שום הודעות שלא שמעתי, ולא שמעתי הודעות כוזבות.

אורי אבנרי: האם ניזוקי השלגים יפוצו בצורה כלשהי? אם כן — כיצד?
סגן-השר בן-מאיר: על צעדים נוספים יוחלט על-פי מימצאי ותוצאות הבדיקה (הנערכת עתה עליידי עיריית ירושלים).

„פניית“ השר ומהומות הדתיים

אם את השר קול פקדנו בענייני השלגים. שאלנו אותו על מחדלי חברת-החשמל בימי השלגים בירושלים, והוא השיב תשובה מפורטת, שבאה להוכיח כי החברה עשתה כ"יטיב יכולתה. ניצלתי את ההזדמנות כדי לשאול שאלה נוספת:

אורי אבנרי: כבוד השר, האם נכון שבלי שבת, כאשר עדיין היו מאות בתים בירושלים בלי חשמל, בלי חימום ובלי שרותים אחרים בגלל ניתוק זרם החשמל, היתה התערבות של שרי-הדתות אצל חברת-החשמל כדי למנוע עבודות בשבת?
שרי-הפיתוח קול: אינני חושב שזוהי שאלה נוספת לשאלתה זו.
היו"ר קרוש לוז: לא שרי-הפיתוח צריך להישיב על שאלה זו, ונוסף על זה יש הרבה שאילתות לתת לעניין שאתה שואל עליו.
שרי-הפיתוח קול: עוד מעט אשיב לשאלתה של ח"כ אלנוי הנוגעת לעניין שעליו שאלת עכשיו. ואמנם, מייד לאחר מכן ענה השר לשאלתה של אלנוי: ששרי-הדתות לא נתן „הוראה“ להפסיק את העבודה, אלא רק שלח „פנייה“.



קול

שרי-הפיתוח קול: היתה פנייה של שר אל עובדיה. היתה פנייה של שר אל חברת-החשמל...

שודמית אלנוי: הוא פנה אליך.
שרי-הפיתוח קול: וגם אני קיבלתי מיברק.
אורי אבנרי: וקול-ישראל הודיע על כך.
שרי-הפיתוח קול: מותר לשר לפנות, אבל החברה יודעת למי היא כפופה, ומה היא הסמכות שפוסקת בעניין זה.

הוא שכה לציין כי שידור המיברק של ורהפטיג בקול-ישראל בליל-שבת גרם למחרת היום למהומות, כאשר קנאים דתיים ניסו להפריע בכוח לחיבור החשמל למוסד של ילדים מפגרים, והשכנים החילוניים הגיבו ביד רמה. כך נאלצו השוטרים לחלל את השבת ולהתערב.

עניין „רדינגי“ מעלה עשן

אך מובן שהמלחמה העיקרית בינינו לבין השר קול, בכל אותו שבוע, געשה סביב תחנת רדינג ד'.

תחילה הגשנו הצעה דחופה לסדר-היום על „החלטת ראש-הממשלה להקים את התחנה בתל-אביב למרות חוות-הדעת הבטחונית והבריאותית“. היו"ר פסל את ההצעה מראש, בטענה כי נמסר לו ממשרד ראש-הממשלה שאין החלטה כזאת. (מובן מאליו שלא היתה החלטה פורמלית. אך אנחנו ידענו כי אשכול כבר החליט לכפות את הדבר על הממשלה. פרשת הדו"ח של הפרופסור הטכניוני הוכיחה זאת כעבור יומיים-שלושה).

אחר-כך נאות היו"ר להעביר את העניין לנשיאות — וזו, כמוכן, שללה אוטומטית את דחיפות הצעתנו. בכך ירדה מן הפרק. השבוע הגשנו, כמוכן, הצעה דחופה חדשה: הנסיבות שבהן חובר הדו"ח של הפרופסור כהן על צריכת החשמל בארץ, והצורך במינוי ועדת-חקירה בפרשה זו.

(איני יכול לספר כאן מה קרה בפרשה זו בשיבת ועדת-השרותים-הציבוריים, שאני חבר בה. דיוני הצעה הם, כידוע, סודיים — ורק בעיתונים היומיים מתפרסמים כל הפרטים עליהם. לכן אין זה סוד כי תבעתי מן הוועדה לקבל מייד מסקנה רשמית נגד הקמת התחנה בתל-אביב — וכי הדבר נתקל בטכניסי שהייה מצד מע"י וגח"ל).
 אם הצעות שלנו לסדר-היום לא הגיעו לדיון — אילו הצעות הגיעו? הדבר מוכיח עד לאיזה עומק של גיחוך הגיעה שיטה זו, אחרי שנסתם הפה שלנו.

חברת-הכנסת סנהוראי (מפד"ל) העלתה הצעה בעניין עבריינות הנוער, ובכך נתנה הזדמנות לשרי-הסעד בורג (מפד"ל) לנאום נאום ארוך על הישגיו בשטח זה. בהסכמה לבכית בין השר והשואלת, הועבר העניין פה אחד לדיון בהעדה — והשר זכה לכותרות בעיתונים. אותו הדבר בדיוק קרה כאשר רות הקטין הציעה הצעה בעניין המחסור באחיות, והשר ברזילי (חבר הסיעה השכנה) הסכים עימה בכל נפשו. אידיליה נוגעת-ללב — שפירושה סירוס גמור של מכשיר ההצעות-לסדר-היום, שנועד לביקורת אופוזיציונית על הממשלה. בינתיים הגשנו הצעת-חוק פרטית למען הקמת „בית לורדים“, שחבורה עליידי אמנון זכרוני אחרי דיונים ממושכים (ראה הנוון), וכמה שאילתות חדשות: בקשר לייחס חברות-הגאון לציבור הצרכנים, כתנת הממשלה להפסיק את הבניין שנועד להקמת בית-חולים מוסלמי על הר-היזיתים, וכו'. בסך-הכל, קציר שבועי לא רע.

Handwritten signature or note in the bottom left corner.



להתהלך הנכון
 למקום הנכון

למכירת סוף העונה

הנחה ממשית 20% במחירי מלבושינו הרגילים בכל המחלקות הצעות מיוחדות עד 50%

איוניר
 בתי האופנה הראויים לאמאןק
 תל-אביב חיפה הרצליה

בכל בקבוקי בתי אורן: מצורף שי מקורי וריחני: מחזיק מתחתות שהוא בקבוק בושם ידלילה או לבנדר.

התפנקי לך. באמבט קצף חלומי עם בת אורן.
Taya

בת-אורן

עקב עליות כלליות בהוצאות הייצור, נאלצת הנהלת „העולם הזה“ להעלות את מחיר הגליון, שלא השתנה מאז חודש ינואר 1966. מחיר הגליון יהיה מעתה 1.30 ל"י